

[LEKKOWIERNY ai

Oba e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w lekko oraz w wierny).

pl N m pers lekkowierni. ◇ A m pers lekkowiern(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

*Łatwowierny, naiwny; credulus Cn: Nie máią być [wizytatorzy Bractwa Miłosierdzia] lekko wierni/
y nie zówzdy oczom y ięzyko^m na tę y ná owę ftronę wiare dác máią SkarBrac 31.*

a. *W funkcji rzeczownika: godziłoż fię wam [...] profte vwodzić/ lekkowierne ftrańzyc/ fzalone do
wietfzey furiyey pędzić SkarUp 39.*

MK